

Generelt er den økonomiske udvikling i Danmark fortsat meget fordelagtig med høj beskæftigelse, en historisk lav ledighed og en positiv indkomstudvikling, og det er netop ekstra glædeligt at kunne konstatere, at denne udvikling gælder hele landet. På arbejdsmarkedet kan vi eksempelvis hæfte os ved udviklingen i ledighed. Her er de regionale forskelle i ledighed blevet væsentlig mindre siden regeringens tiltrædelse i 2001. For alle landsdele er den dog markant lavere.

I Nordjylland er den sæsonkorrigerede fuldtidsledighed faldet fra 6,2 pct. i marts 2001 til 2,4 pct. i marts 2008. Det er meget tæt på landsgennemsnittet, der nu er på 1,9 pct. i marts 2008. I Vestjylland er ledigheden endda endnu lavere. Her er den kun på 1,3 pct. Tendensen gælder også for de områder, som spørgerne nævner i forespørgslen. Antallet af ledige i procent af arbejdsstyrken for 18 nye kommuner i de nævnte områder er faldet med næsten 3 procentpoint fra 2001 til 2007 mod kun knap 2 procentpoint på landsplan.

Vender vi blikket mod udviklingen i service er der også flere ting, der taler for øget lighed. Regeringen har gennem årene gennemført flere initiativer, der bidrager til at øge ligheden i service på landsplan. F.eks. skal alle kommuner i dag tilbyde pasningsgaranti for alle børn i aldersgruppen 6 måneder og indtil skolestart, og inden for ældreplejen er alle kommuner nu også forpligtet til at indføre kvalitetsstandarder. Det er klart, at det er noget, der bidrager til at udjævne forskellene i service mellem landsdelene.

Ligheden kommer også til udtryk, ved at kommunerne nærmer sig hinanden med hensyn til forbrug af ressourcer på de store serviceområder. Når man sammenligner bruttodriftsudgifterne på landsniveau med et gennemsnit for de 18 kommuner i udkantsområderne, kan man se, at gennemsnittet for udkantsområderne stille og roligt nærmer sig landsgennemsnittet. Dette kan man læse ud af de kommunale nøgletal.

Lad os se på dagtilbudsområdet og kommunernes samlede pasningsudgifter for de 0-10-årige. Her er gennemsnittet for udkantsområderne steget med knap 5 procentpoint fra 2001 til 2007 fra knap 79 pct. til ca. 84 pct. af landsgennemsnittet.

Den samme tendens finder vi for udgifterne til folkeskolen pr. elev. Her er gennemsnittet for udkantsområderne steget med knap 3 procentpoint fra 2001 til 2007 for godt 97 pct. til niveauet for landsgennemsnittet.

Også fremover kan vi forvente mere lighed i mulighederne for at tilbyde kommunal service, som jo vel at mærke ikke er det samme som ensartethed, for det er væsentligt, at der er lokal mulighed for at prioritere. Men med kommunalreformen har vi fået større og stærkere kommuner, og kommunesammenlægningerne er især sket i udkantsområderne.

Hele landet kan nu få gavn af borgernær velfærdsservice af høj kvalitet. Kommunerne er ved at have vænnet sig til den nye hverdag, og jeg føler mig overbevist om, at kommunerne står godt rustet til at løfte de mange nye opgaver.

Finansieringsreformen giver også kommunerne mere ens vilkår fremover. Ikke bare er det generelle udgiftsniveau forhøjet fra 46 pct. til 58 pct. Finansieringsreformen er også fremtidssikret mod nye skævheder, fordi udligningsniveauet øges op til måske i alt 68 pct., hvis væksten i hovedstadsområdet med de høje indkomster løber hurtigere end i det øvrige land. Det er her ved især de vanskeligst stillede kommuner, der vinder på reformens nyskabelser.

Målet med finansieringsreformen var at give alle kommuner mere lige muligheder for ved en rimelig beskatning at give en god service til borgerne. Reformen har indfriet målet. F.eks. er forskellen i det beløb, som kommunerne kan købe service for, blevet væsentlig mindre. Forskellen mellem top og bund er indsnævret med ca. 1.900 kr. svarende til 14 pct. Den såkaldte standardafvigelse, der er et lidt mere teknisk mål for variationen mellem kommunerne, er faldet med 10 pct. fra 3.100 kr. pr. indbygger til 2.800 kr. pr. indbygger.

Det er også vigtigt at huske på, at vi med finansieringsreformen fjernede et stort antal særordninger, som gjorde systemet uigennemskueligt. Men vi har beholdt en separat pose penge til de særlig vanskeligst stillede kommuner. Både i 2007 og 2008 har der været ca. 330 mio. kr. til rådighed i denne pulje. En del af disse midler anvendes til flerårige udviklingsaftaler med Bornholm, Langeland og Lolland Kommune. Aftalerne skal ikke bare lappe hullerne, men det flerårige element skal sikre en langsigtet økonomisk bæredygtighed i disse kommuner. Det er mit indtryk, at de pågældende kommuner, som har været kendetegnet ved nogle vanskelige regionale og økonomiske betingelser, har taget godt imod aftalerne.